

Efter 26 år på syndikalisternas a-kassa fick Lollo sparken. Trots att tingsrätten fann avskedandet helt ogrundat så valde arbetsgivaren att överklaga till Arbetsdomstolen. Inte ens fackföreningar behöver vara bra arbetsgivare...

Text: B. KRISTER
BERNTSSON
Bild: URBAN ORZOLEK

Att ideella organisationer har svårigheter med att agera arbetsgivare är kanske inte så konstigt, även om en fackförening väl ändå borde veta bättre.

Men på den syndikalistiska fackföreningen SACs a-kassa, SAAK, agerade man mycket underligt när man sparkade sin kassachef, **Lollo Bergsten Niklasson**.

– Jag blev sparkad av ideologiska skäl, säger hon. Man ville göra om a-kassan till en "syndikalistisk" a-kassa som i princip skulle strunta i de regler som AMS satte upp.

Men som chef för kassan visste Lollo att hon riskerade att förlora arbetsbidraget, som står för xx procent

av kassans pengar, om hon struntade i vad AMS sa.

Resultatet blev ändå att hon fick lämna sitt jobb. Och som skäl för hennes avsked anförde kassastyrelsen en lista på 17 punkter där både misshandling och förskingring fanns med.

– Och det känns ju inte så roligt att höra från en arbetsgivare som man jobbat för i 26 år, säger Lollo.

Hon kom till SACs a-kassa som handläggare 1971. Redan från början trivdes hon med arbetet eftersom kassan hade hand om medlemmar från alla yrkesgrupper, från akademiker till grovarbetare. Jobbet var omväxlande och ställde stora krav på handläggarnas kunskap om olika branscher.

– Det har alltid varit så att vi lärt upp handläggare som sedan sögs upp av andra kassor, berättar hon. Hos oss fick handläggarna en oerhört bred kompetens.

1981 anställdes hennes make, **George**, på kassan för att hjälpa till med datoriseringen och året därpå blev Lollo kassachef.

Men 1997 började det som skulle ställa livet på ända för Lollo och hennes man.

– Vi har alltid försökt hålla en klar rågång mellan SACs styrelse och kassans styrelse, förklarar hon. Men nu deklarerade man öppet att kassan skulle bli mer syndikalistisk och mer eller mindre strunta i AMS direktiv.

Styrelsen byttes ut

Under kuppertade former byttes kassastyrelsen ut i januari och den nya styrelsen bestämde först att alla beslut skulle fattas av den.

När man insåg att det i praktiken var ogörligt eftersom kassans styrelse då skulle behöva vara samlad fem dagar i veckan, bestämde man att Lollo och hennes handläggare bara skulle få fatta positiva beslut. Negativa beslut som att medlemmar inte hade rätt till ersättning, skulle fattas av styrelsen.

Inte ens fackföreningar klarar alla gånger av att vara bra arbetsgivare. För Lollo Bergsten Niklassons del innebar det ett avskedande – byggt på falskier.

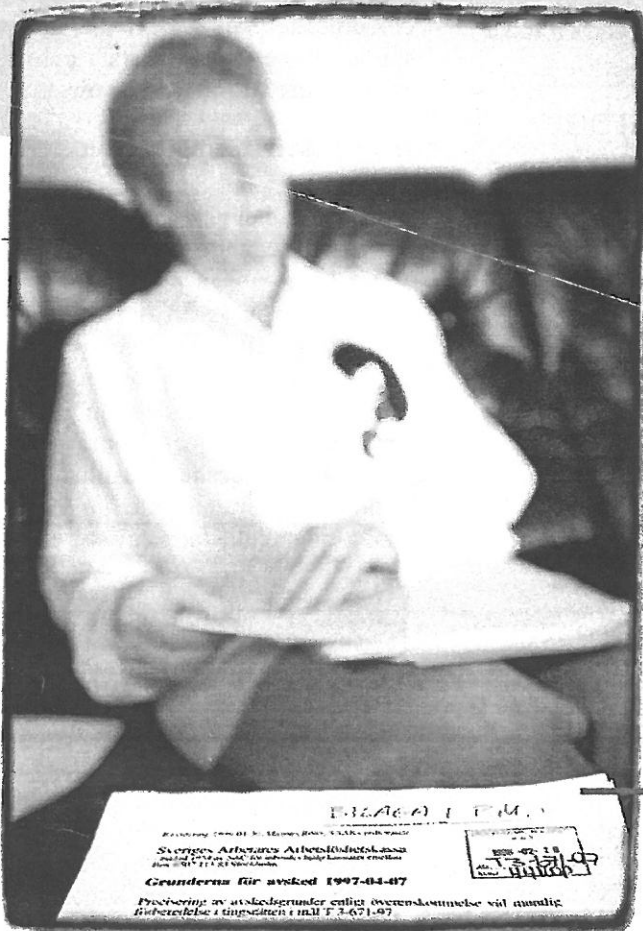
17 SKÅL ATT SPARKA LOLLO

- **Samarbetsproblem** – hon gjorde inte som styrelsen sa utan följde lagen
- **Trakasserier** – hon påstås ha skällt ut ordföranden på telefon
- **Ordervägran** – hon följde lagen
- **Misshandel** – hon ska ha "slagit" ordföranden, men inte ens han hävdar att så skett
- **Illojalitet** – hon följde lagen
- **Underlåtenhet** – hon följde lagen

- **Tagit ut övertid olovasdes** – enligt avtalet har hon rätt att ta ut övertid
- **Olovasdes använt VISA-kort** – det enda uttag som gjorts är årsavgiften
- **Spärrat konton** – när hon skildes från sin tjänst informerade hon banken om att uttag med hennes underskrift inte längre gällde
- **Förhindrat arbetet** – hon ville inte släppa sina lösenord utan uppmanade kassastyrelsen att öppna en ny chefsfil

- **Vägrat utföra stämmobeslut** – följde lagen
- **Brott mot lydnadssplikt** – följde lagen
- **Partiskhet** – följde lagen
- **Lämnat ut medlemsregister** – hon gjorde vad AMS beordrade henne
- **Lämnat ut nomineringslista** – också på AMS begäran
- **Inte protokollfört åtgärder** – vilket hon heller inte varit skyldig att göra

TINGSRÄTTEN FANN INTE grund för att någon av arbetsgivarens påståenden skulle vara sanna.

Enligt tingsrätten ska Lollo ha 100 000 kronor i skadestånd och jobbet tillbaka. Dessutom ska hon ha betalt för alla de månader hon gått utan arbete sedan avskedandet.

HTF kallade till förhandling och då presenterade Lollo arbetsgivarens lista på 17 punkter som grund för avskedandet. Det stod snabbt klart att anklagelserna var grundlösa och när det inte gick att komma vidare förhandlingsvägen fick Lollo med HTFs hjälp vända sig till tingsrätten.

Där fick hon rätt på alla punkter. Hon tilldömdes ett skadestånd på 125 000 kronor och att hon dessutom skulle få sitt jobb tillbaka.

Styrelsen överklagade

Men Lollo arbetsgivare gav inte upp. Trots att tingsrätten helt dömde ut kassastyrelsens lista, så överklagade styrelsen till arbetsdomstolen.

– Det har varit en jobbig tid, säger Lollo. Jag och min man har trots tingsrättsdomen blivit baktalade och anklagade för alla möjliga oegentligheter av styrelsen. Men jag hoppas att Arbetsdomstolen dömer till min fördel.

HTFs jurist som drivit målet, **Lars Åström**, hyser ingen tvekan om att Lollo kommer att vinna.

– Jag skulle bli mycket förvånad om SAAK får gehör för sina påståenden, säger han. De är så uppenbart tagna ur luften. Men tyvärr är det inte ovanligt att ideella och idéburna organisationer bär sig åt på det här viset. I de fall jag har haft hand om har dessa haft en svag uppfattning om vilka regler som gäller och vad det innebär att vara arbetsgivare.

Lollo var nu kassachef bara till namnet. AMS representant i styrelsen protesterade naturligtvis mot nyordningen men ingen lyssnade på henne.

Klimatet mellan Lollo och kassastyrelsen blev raskt allt kyligare. Varje gång hon följde lagen och hörsammade AMS direktiv och förelägganden, fick hon kritik av styrelsen.

Till sist blev hon helt sonika avsatt och en ny kassachef kom.

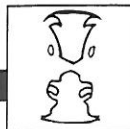
– Jag fick ett papper av styrelsens ordförande som i praktiken avskedade

mig på stående fot, berättar hon. Jag hade inget annat att göra än att lämna arbetsplatsen.

Lollo make, som vid denna tid var biträdande kassachef, tog så illa vid sig att han, efter att ha sett till att alla löner betalades ut, fick sjukskriva sig.

Men vad kassastyrelsen inte räknat med, var att Lollo var HTF-medlem.

– Jag såg till att bli dubbelansluten när jag såg vart det hela var på väg, säger hon. Det kändes konstigt men det var tur att jag valde den vägen.

större investeringar, som till exempel tryckpressar, utan tvingats låna i bank och av SAC. Lån som naturligtvis amorteras och betalas ränta på. Likaledes har inte fastigheten kunnat investera överskotten i upprustning och ombyggnader av lokaler i den omfattning som vore önskvärt för att nå en högre lönsamhet.

Styrelsen ansvarar

Nu ett försök att ge svar på de frågor ni tar upp:

1. Medlemskapet i fastighetsägarföreningen är uppsagt och kommer formellt att upphöra 991231.

2. Så snart SAC kommer med denna önskan och har fått fram skylt och fana, kommer styrelsen att se till att bolaget hjälper till med de praktiska detaljerna. Efter CK-mötet i februari, då kongres-

sens beslut diskuterades, kommer SAC att snarast inkomma med detta önskemål.

3. För att överföringen av tryckerirörelsen i ett dotterbolag skall göras så bra och till så låga kostnader som möjligt är planeringen följande: Under hösten bildas ett dotterbolag och per den sista december 1999 övertas tryckerirörelsen av dotterbolaget. Planeringen härför sker i samarbete med revisionsbyrån, som varit med och gjort upp tidsplanen.

4. Fastighetsförvaltningen kommer att effektiviseras.

5. Att upprätta en återbetalningsplan för tryckerirörelsen för anslag från SAC som orsakats av underskott i förlags- och tidningsverksamhet tycks inte helt logiskt. Om bolaget i sin helhet visar stabila överskott finns ett utrymme

att överföra vinstmedel till SAC på dryga 15 miljoner kronor utan att behöva betala utdelningsskatt på pengarna.

Styrelsen är ansvarig för skötseln av bolaget och för de ändringar som kommer att göras. De personer som engageras för olika uppdrag blir ansvariga inför styrelsen. Ansvaret mot ägarna vilar fortfarande på styrelsen. Svaret på funderingarna ni har över vem som för bolagets räkning utvärderar och ansvarar för de olika momenten blir: Styrelsen.

Styrelsen har förhoppningen att organisationen vill se bolaget som en resurs i SACs verksamhet och tillsammans med styrelsen hitta projekt där bolagets kunskap och förmåga kan komma till nytta för hela rörelsen.

Med vänliga hälsningar

**Styrelsen för
Tryckeri AB Federativ**

Älvdalens LS (ej med i SAC) till Magnus Rönn:

Som vilken direktör som helst

I SIN SKRIVELSE I SYNDIKALISTEN 11/98 försöker Magnus Rönn på sitt snedvridna ondskefulla sätt förmå läsekretsen att tro på vad han skriver. Vi vill belysa några påståenden som vi anser vara viktiga att kommentera.

Magnus Rönn påstår att han tillsattes i styrelsen 17 januari 1997 på demokratiska grunder. Vi påstår att detta är fel. Vi vet, och Rönn har tidigare sagt, att det var SACs AU/CK som tog initiativet till att en extra stämman skulle genomföras. Rönn ingick i den kommitté som skulle genomföra A-kassans förnyelse. I §9, stadgar för SAAK, står att det är sittande styrelse, revisorer eller ombud som kräver att extra stämman skall anordnas. Var står det att SAC har den rätten?

Att Rönn i sitt inlägg stöder sig på att några ombud efter påtryckning från SAC-kommittén stödde en extra stämman gör inte det hela mer korrekt. Den berörda SAC-kommittén borde ha tagit del av vad lagstiftning och stadgar föreskriver och rättat sig därefter. Man skall även ha i åtanke att alla i styrelsen var anslutna till LS av SAC och att SAC-kommittén med Rönn i spetsen körde över valkretsarnas rätt att före styrelseval få välja ombud.

Vad vi gång på gång talat om för Rönn, är att stadgar och lagstiftning måste ligga som grund för beslut och val. Rönn har visat att det inte är hans uppfattning.

Förutom vad som hävdas i §9, häv-

dar Älvdalens LS att §10 i SAAKs stadgar skulle ha ägt tillämpning. Alltså mandattiden för valda ombud upphörde 1 januari 1997 och de som kallades till extra stämman var inte behöriga 17 januari 1997, då extra stämman hölls.

Vidare anges enligt stadgar att det är den ordinarie stämman som väljer styrelse och behandlar ansvarsfriheten för styrelseledamöter, inte extra stämmor. Även detta enligt §9 SAAKs stadgar. Att val av ombud i valkretsar skall föregå ett val av styrelse vid en ordinarie stämman borde även Rönn förstå. Rönnns påstående att han är vald i demokratisk ordning, är enligt stadgar och efter demokratiska principer inte relevant.

Sedan påstår Rönn något helt obegripligt. Lollo Bergsten saknade fackligt stöd i tvisten med SAAK-styrelsen. HTF förhandlade i frågan. Rönn lämnade inlagor till HTF. Jurusten som förde Lollo talan var HTF-jurist. Vari ligger bristen på fackligt stöd?

När det gäller domstolsutslaget, säger Rönn att Lollo Bergsten givetvis inte skall återinträda som kassaförestandare, detta oaktat att så är Tingsrättens dom. Han lämnar dessutom någon form av garanti att Lollo Bergsten inte skall återfå sitt tidigare arbete. Det kan inte betyda något annat än att Rönn är beredd att lösa ut Lollo Bergsten med 832 000 kronor.

Vem har givit Rönn det mandatet?

Notan är nu uppe i minst 1,2 miljoner kronor och, visst, moral och juridik

är inte alltid samma sak. Men vilken grund för moralvärderingarna skall tillämpas? Har Rönn någon dold moralfond att ta pengarna ifrån? Det börjar bli väldigt många juridiska förluster som skall betalas.

Gula organisationer

Polisanmälan är ett ofta använt tema av Rönn. Det är över ett år sedan Älvdalens LS i form av avtalsslutande part fick ett utdrag av polisanmälan. Är det inte på tiden att man redogör för polisens ståndpunkt?

Så till slut svaret på Rönnns hjärtefråga nummer ett: gula organisationer.

Vi skall nu försöka förklara att en sista gång förklara för Rönn och övriga som inte fattat vad det hela rör sig om.

1. Alla SAAK-medlemmar utanför SAC har blivit överförda till samma avdelning 500.

2. Vi får inte delta i val till SAAK-stämmor på samma villkor som SAC-anslutna SAAK-medlemmar. Därför måste vi som grupp finna en organisationsform som kan göra oss gällande i kommande val.

För att förstå detta: rekvirera och läs protokollet från SAAK-stämman 1997. Läs skrivelsen under bilaga 3B, sidan 33, på vilka grunder vi hindrades från att delta i valet. Läs även på sidan 20 hur skrivelsen behandlades på föreningsstämman. Den som efter den läsningen inte begriper varför vi inom Nätverket måste samarbeta med alla

SAAK-medlemmar som står till buds, den personen är ur demokratisk synpunkt en katastrof.

3. Vi kräver inte att Rönn skall begripa vad vi många gånger har sagt, att avdelningsbegreppet är en föreningsrättsfråga som inte omfattas av ALF-lagen.

Vi har således rätt att i våra LS och föreningar ha hur många A-kasseavdelningar vi vill, ingen A-kassestämma i världen kan ta ifrån oss den rätten. Bevisa det i så fall. Att vara enskilt ansluten är en förhandlingsfråga som i vissa kassor lösts via överenskommelser och i ett fall, Akademikernas kassa, där 20 förbund är eniga i en A-kassa.

Ville SAAK-styrelsen lösa tvisten, så hade det varit den enklaste fråga man kan tänka sig.

4. Registret som Rönn anser vara så heligt, har genom många år delats ut till ombudsmän och distrikt från SAAK för att försöka få enskilt anslutna utan-

för LS att komma tillbaka till en facklig gemenskap. Samma sak använder sig Älvdalens LS av idag. Vi ger inte enskilt anslutna utanför den fackliga anslutningen förhandlingshjälp, men vi arbetar för att via en A-kasseavdelning förmå dem att ansluta sig fackligt. Detta har rönt framgång. Vad vi får som följd av vårt handlande är en organisationsform som stöder oss i ett kommande val. Häri ligger Magnus Rönnns ömma tå. Makten är hotad.

Bildts lakej

Tro nu inte att Älvdalens LS med flera eftersträvar att vara kvar i SAAK. Vi söker med ljus och lykta efter möjligheter att lämna SAAK. Om vi inte hittar någon möjlighet att lämna SAAK, innebär Rönnns agerande med hans skrivning bara att vi ökar vår strävan att demokratisera SAAK så att alla medlemmar har sin rätt till medlemskap enligt lag och stadgar.

Tänk om vi skulle kontra Rönnns påstående om gula organisationer med att kalla honom för Bildts lakej. Vi har fog för det. Lojalitet kan köpas för pengar, Det gör näringslivets toppar, men även Magnus Rönn.

Varför tecknade Rönn hängavtal med två personer på A-kassan, om det inte var för att knyta dem närmare honom och hans åsikt? Hängavtalen var så utformade att de gav löneföråner och ersättningar långt utöver gällande kollektivavtal. Detta skedde över huvudet på Älvdalens LS som då var avtalsslutande part.

Vi påstår att Magnus Rönn som vilken näringslivsdirektör som helst använt A-kassans medel till att få lojala medarbetare.

Varför inte publicera hängavtalen i SYNDIKALISTEN så att alla får ta del av dem?

Älvdalens LS
e u Per-Olov Backlund

Magnus Rönn svarar Älvdalens LS:

Lögn och felaktigheter

DET ÄR SVÅRT ATT DISKUTERA A-KASSAN med Älvdalens LS. När argumenten tryter tar man till personangrepp. Jag skall trots allt försöka reda ut begreppen och skapa klarhet i de frågor som Älvdalens LS tar upp. Inledningsvis vill jag göra ett par klarlägganden.

För det första är det viktigt att komma ihåg att SACs A-kassa är medlemsorganisation och Älvdalens LS är inte medlem i vår A-kassa. Den som lämnat lämnar kassan förlorar givetvis i inflytande. Det är självklart. Så fungerar alla medlemsorganisationer.*

För det andra har medlemmar i SACs A-kassa rätt att besluta i egna angelägenheter. Beslutanderätten utövas genom valda ombud på föreningsstämman. 1996 beslöt stämman att det enbart är LS inom SAC som kan vara förbundsmedlemmar med avdelningsstatus i kassan. Övriga är enskilt anslutna. Den som är missnöjd med stämmans beslut kan skriva motioner och argumentera för sin sak bland medlemmarna. Det är så som beslut påverkas i medlemsorganisationer.

SAC bildade A-kassan 1954 som demokratisk institution för inbördes hjälp kamrater emellan. Kamrater är medlemmar som väljer att organisera sig hos SAC-Syndikalisterna och kämpa för ett samhälle präglad av frihet, rättvi-

sa, solidaritet och självstyre. Älvdalens LS ingår inte längre i denna krets av fackliga kamrater. Jag beklagar, men man har själv valt att ställa sig utanför och bli gulingar.

Av insändare framgår att Älvdalens LS ogillar stämmans beslut i januari 1997 att tillsätta en ny kassastyrelse. Att utse styrelseledamöter är dock en uppgift för stämman. Principen för beslutsfattande är därvid lika enkel som självklar – det organ som utser styrelseledamöter kan när som helst återkalla beslutet när förtroendet upphör. Så skedde också den 17 januari 1997 när stämman valde en ny kassastyrelse sedan sex ombud påkallat extra stämma i november 1996. Stämman fann att kassans ledning behövde förnyas och eftersom ombuden har en röst var blev det majoriteten som fällde utslaget. Det är så som beslut tas inom a-kassan.

Älvdalens LS ogillar denna form av medlemsdemokrati. Gulingar har heller aldrig gjort sig kända som kämpande demokrater.

Älvdalens LS tycker också att det val fel att ombuden blev informerade om missförhållanden i kassan. Det högsta beslutande organet skulle hållits i okunnighet. En märklig uppfattning. Älvdalens LS kritiserar inte att den tidigare styrelsen vägrade följa stäm-

beslut och att **Lollo Bergsten**, utan tillstånd, låtit ut 1,4 miljon kronor till sig själv och sin make. Inte ens i efterhand informerade hon styrelsen.

Stämman beslutar

Älvdalens LS ogillar stämmobeslutet att avdelningar i kassan består av LS inom SAC. Om detta är inte mycket att säga. Den som själv väljer att lämna organisation kan ju inte längre kan vara medlem. Det är därför som medlemmarna i Älvdalens LS blivit enskilt anslutna på samma sätt som fackligt oorganiserade. Styrelsen har bara verkställt stämmans beslut. I det fall som Älvdalens LS ansåg att fel begåtts kunde man klagat på beslutet i tingsrätten. Så har inte skett. Inte någon medlem i Älvdalens LS har utnyttjat sin lagliga rätt och begärt överprövning av stämmobesluten i tingsrätten. Kanske beror det på att man innerst inne förstår att stämmobesluten tagits på rätt sätt.

Älvdalens LS försöker i efterhand göra formella invändningar. Så påstås till exempel helt fräckt att ombudens mandattid gått ur när stämman i januari 1997 valde en ny styrelsen. Idén att kassan skulle stå utan demokratisk kontroll från ombud efter årsskiftet är en häpnadsväckande tanke. Det stadgarna reglerar per kallenderår är ansvaret för

* jfr papperslös och vård

verksamheten och revisorernas granskning av räkenskaper. Konstigare än så är det inte.

Även om stadgarna kunde varit tydligare på denna punkt förstår var och en vid närmare eftertanke att kassan alltid måste ha ett högsta beslutande organ och i en medlemsorganisation måste det alltid finnas någon som står över styrelsen. Det var därför som en ny styrelse kunde väljas i januari 1997. Stämman har för övrigt tolkningsföreträde till sin egna stadgar.

Älvdalens LS har inte förstått att man upphört som avdelning i A-kassan. I brev till enskilt anslutna ger man sken att vara en avdelning i kassan. Det verkar som om Älvdalens LS på fullt allvar tror att enskilt anslutna själva kan bilda avdelningar inom kassan. Det är emellertid föreningsstämman som är beslutande instans, vilket till och med Älvdalens LS borde kunna begripa och sluta med sina vilseledande utskick.

Likalön

Så över till medlemsregistret. Principfrågan är lika klar i detta fall. Register över enskilt anslutna tillhör kassan och det får inte användas av obehöriga. Registret har lämnats ut bakom ryggen på styrelsen. Älvdalens LS saknar behörighet och gör sig skyldig till egenmäktigt förfarande när man som vägrar att lämna tillbaka medlemsregister till kassan. Styrelsen har i uppgift att skydda medlemmars personliga integritet och rätt till sekretess. Den tidigare styrelsens agerande i frågan har jag ingen kunskap om. Klart är dock att uppgifter ur medlemsregister aldrig lämnats ut till enskilt anslutna. Gulingar har givetvis inte rätt att ta del av vårt medlemsregister.

Älvdalens LS påstår sedan att jag skulle tecknat hängavtal med löneförmaner och ersättningar vid sidan av kollektivavtalet. Det är fel. Vad som hände var att den nya styrelsen 1 maj 1997 införde SAC-lön lika för alla anställda vid kassan. Det kallar jag för praktisk syndikalism.

Älvdalens LS, som på den tiden hade kollektivavtalet, motsatte sig kravet på likalön, varför styrelsen på egen hand beslöt att införa SAC-lön. Detta sedan den uppfyllt sin förhandlingsskyldighet.

Möjligen är det anställningsavtalen med Minou Padellaro och Per Nilsson som spökar. Men det är vanliga anställningsavtal. Några pengar utöver löneavtalen har inte betalats ut till Minou och Per. Den som påstår det är en lögnare. Alla protokoll från styrelsemöten redovisas löpande till ombuden. Anställningsavtalen ingår som bilaga till protokollet. Kassan har inga hemligheter. Öppenhet har också varit en viktigt princip i den förnyelse av kassan som styrelsen genomfört.

Så över till frågan om Lollo Bergstens avsked. Det var på grund av att HTF avstod från att driva målet som Lollo Bergsten blev tvungen att själv stämma kassan i tingsrätten och begära att avskedet skulle ogillas. Fakta i målet talar sitt tydliga språk: I protokoll 971113, sid 2, står:

"Tingsrätten har berett HTF tillfälle att uppge om organisationen vill föra hennes talan i arbetsdomstolen och HTF har svarade att man inte önskar göra det."

Att det sedan är en HTF-anställd jurist som biträder Lollo som privatperson förändrar inte saken.

Alfa-kassan

Älvdalens LS har på något underligt sätt fått för sig att kassan tänker lösa ut Lollo Bergsten med 832 000 kronor. Sanningen är den motsatta. Kassan erbjöd Lollo arbete och begärde att hon skulle träda i tjänst en månad efter dom. Detta eftersom kassan var skyldig att erbjuda henne arbete sedan tingsrätten ogillat avskedet. Lollo valde att utebli från jobbet, varför kassan konstaterar att hon gjort sig skyldig till olovlig frånvaro. Något skadestånd över 100 000 kronor lär det inte bli, även om kassan skulle förlora sitt överklagande i AD. Den ekonomiska kalkyl som Älvdalens LS framhåller är grundlös. Siffrorna är påhittande och gripna i luften.

Vidare påstås att styrelsen gjort "en massa förluster". Också detta är fel, förutom domen i tingsrätten som överklagats och vars slutliga resultat fortfarande är ovisst. Klart dock att kassan har vunnit över AMS. Styrelsen lyckades stoppa AMS' försök till valfusk. Älvdalens LS deltog i valfusk.

Från det hållet hördes inga protester mot att AMS ville genomföra ett ombudsval i strid med stadgar, styrelse- och stämmobeslut. Två förlikningar har träffats med Älvdalens LS. Det kallar jag för oavgjort. Det centrala är dock att styrelsen och föreningsstämma återupprättats som demokratiskt styrda medlemsorgan i kassan, vilket rimligen måste ses som stor vinst för kassan som medlemsorganisation.

Avslutningsvis vill jag informera SYNDIKALISTENS läsare att Älvdalens LS uppmanat sina medlemmar att lämna SACs A-kassa och söka anslutning till Alfa-kassan. Så har också skett. Uppenbarligen känner sig Älvdalens LS hemma i Alfa-kassan. Det är en A-kassa utan facklig anknytning, där försäkrade saknar all form av demokratiskt inflytande. Den som ansluter sig till Alfa-kassan får inte vara med och välja ombud till stämman. Det förekommer inga sådana möten i Alfa-kassan. Den försäkrade kan inte heller påverka stämmobeslut via motioner. Alfa-kassan är till för gulingar. Och det är till denna A-kassa som Älvdalens LS rekommenderar sina medlemmar att anslutna sig till.

Detta om något visar att Älvdalens LS förvandlats till gulingar. Jag ser A-kassans medlemsdemokrati som fundamental. Det är medlemsdemokratin som legitimerar kassans knytning till facket. Låt oss värna om medlemmars rätt att besluta i egna angelägenheter. Ge inte upp.

Kampen för ett demokratiskt samhälle baserade på syndikalistiska principer går vidare.

Magnus Rönn

Ordförande i SACs A-kassa, SAAK

Kompakt tystnad om Öberg

JUST NU ÄR ETT FÖRSLAG TILL NY LAGSTIFTNING ute på remiss. Det är Svante Öbergs utredning om ett förstärkt förlikningsmannainstitut, vilken finns presenterad i SOU 1998:141.

Detta lagförslag, om det går igenom, kommer att innebära ett dråpslag

mot all facklig verksamhet. Det innebär inskränkningar av strejkrätten; att arbetsköparen kan styra vilka grupper som skall tas ut i strejk, att varseltiden för en konflikt förlängs – vilket ju ger arbetsköparen alla chanser i världen att styra om produktionen, eller lägga om

planeringen så att en strejk blir helt verkningslös. Även rätten till sympatiåtgärder kommer att begränsas.

Hela detta lagförslag bygger på tanken att det finns en intressegemenskap mellan arbetare och arbetsköpare. Men att så inte är fallet ser vi bevis för

STICKSPÅR

Skicka gärna tips och idéer. Arbetaren, "Stickspår", box 6507, 113 83 Stockholm Fax: 08-673 03 45 E-post: arbetaren@sac.se

Idioter är vi alla

Stalin ville gott, hävdade skådespelaren och raren **Sven Wollter** i kpm(r)s valkampanj inför valet i höstas. Och Wollter har inte gett upp.

Sven Wollter – stenhård stalinist.

– Vi är ett revolutionärt parti, proletariatets diktatur är egentligen en gammalmodig beskrivning av folkets demokrati. Vi anser inte att

du och jag kan bestämma över våra liv, förklarar han i tidningen *Repo* som ges ut av elever på Jakobsbergs folkhögskola.

Vem som ska bestämma över Wollter och andra avslöjar han inte.

För Stalin är väl död.

Oförsäkrad penis

En manlig porrskådis från Norge är ledsn för att han inte får lov att försäkra sin penis.

Aftonbladet berättar att mannen jämfört sig med exempelvis pianister som försäkrat sina fingrar.

– Mitt arbetsredskap är under konstant press, ska han ha uttryckt saken.

Dessa ord blidkade emellertid inte försäkringsbolaget, som tackade nej till den hugade kunden.

Och det är inte utan att man förstår dem.

Hur skulle det se ut om alla människor kom och ville försäkra både den ena och den andra kroppsdelen som de behöver för att utöva sitt yrke?

Carl Bildt skulle komma

och försäkra sin högfärdsblåsa. **Per Gahrton** sin galla. **Pierre Schori** sina blå, blå ögon. **Göran Persson** sin navel och blicken han måste fästa vid den hela tiden.

Stackars **Lars Leijonborg**, däremot skulle väl få fundera ett bra tag på vad i hela världen **HAN** skulle ha som är värt att försäkra.

Frihetlig debatt...

...är en webbplats där olika killar tävlar i vem som kan mest om olika saker. Främst saker som Bakunin, Kropotkin eller spanska inbördeskriget.

Pinsamt blev det därför här omveckan då en av de allra flitigaste killarna hävdade att boken *Klockan klämtar för dig* skrivits av George Orwell. Ooohs, sicken kakal! Hela webbplatsen rodnade och bombades förstas med förtvillade mail och efter att stackarn som blottat okunnighet frihetlig historiekunskap fördömt sig själv och bett två miljoner

gänger om ursäkt för att han finns övergick diskussionen i ett mer jordnära ämne: den pissliberala tidningen *Arbetaren*.

På senaste tiden har tidningen enligt några debattörer "blivit bättre", enligt en debattör till och med så bra att han numera nästan

är beredd att kalla tidningen kissliberal i stället för pissliberal. Men än, konstateras av de flesta debattörer, har liberala idéer en på tok för stark ställning på tidningen och en skribent medger att han ruttat totalt och föreslår därför lite strategisk direkt aktion för att komma till rätta med tidningen:

– Lösningen måste väl ändå vara att fästa en betongvikt runt Linton och slänga honom i plurret.

Alla sätt är bra...

Maharishi Mahesh Yogi tar nu upp kampen med **Carl Bildt** och grabbarna för att få slut på kriget på Balkan – genom meditation i grupp.

Enligt partiet *Naturens lag*, som i förra veckan ordnade en europeisk internetkonferens på temat, har över fyrtio vetenskapliga undersökningar visat att metoden fungerar.

Maharishi introducerade den transcendental meditationen för fyrtio år sedan, och menar att den fungerat tillfredsställande för att minska krig och kriminalitet i samhället.

Ja herregud, hur hade det senaste halvsekllet sett ut utan honom och hans lärjungar...

Meditation – ny strategi mot Nato.

Bara en justering

SAF:s förslag om att kasta arbetsrätten i soporna får inte mycket stöd ens från andra arbetsgivarorganisationer.

Undantaget är dock

Företagarnas Riksorganisation.

De tycker förslaget låter toppen, så när som på en liten detalj; det där med ersättning till arbetstagen vid uppsägning.

Den enda lilla detaljen vill organisationens utredare **Jens Karlsson** ha bort, enligt en intervju i *Expressen*.

Ja, och sedan är det väl i princip bara lönen som måste bort, så är slaveriet helt genomfört!

Alf och djävulen

Alf Svensson har inte förstått mycket av det kristna budskapet. I själva verket inte ett förbannat jota, hävdar **Peter Wahlbeck**, ståuppkomiker och kosmisk kommunist, i en intervju i *SSU:s* tidning *Frihet*.

– **Alf Svensson** använder Kristus som slagträ, men det **Alf** håller på med har **INGET** med Kristus

att göra. Att ta Kristus i sin mun samtidigt som man

Väntar på Kristus.

accepterar ett kapitalistiskt ekonomiskt antikristsystem är den värsta sortens hyckleri. **Alf Svensson** är i maskopi med djävulen. Jesus stod på de fattigas sida, det kan ingen anklaga kapitalismen för att göra.

Nazianarkism?

En helt ny kategori syndikalister har sett dagens ljus.

En grupp som kallar sig **FOLKFRONT!** ska ha bildats i Göteborg den första maj.

Förbundet utger sig för att vara ett forum för

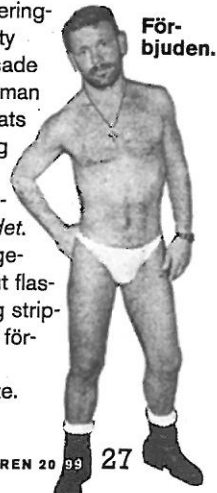
"radikala grupper som insett att socialismen måste byggas på nationell grund". Förbundet hävdar att man bland andra i sin kader härbergerar "nationalsyndikalister".

Nationalsocialister har vi hört talas om så det räcker, men vad är nu detta?

Förbud mot nakna

I den mexikanska staden **Guadalajara** gillar man förbud, precis som i Sverige. För några år sedan ville stadens politiker förbjuda korta kjolar, men det var ju bara för mycket så regeringen i **Mexiko City** ryckte in och sade stopp. Nu har man emellertid lyckats förbjuda manlig striptease i staden, rapporterar *Aftonbladet*. Och än har regeringen inte sagt flaskka. Om kvinnlig striptease också är förbjudet?

Självfallet inte.

Förbjuden.